Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

Nr. 2
11 januari 1969
losse nummers 50 cent
abonnementsprijs 35 cent
voor België 7 frank

Ik poets altijd goed mijn tanden
Voor ik naar mijn bedje ga.
Maar ik knijp niet met mijn handen
In de tube tandpasta!
Zie je de vier tandenborstels, die in de plaat verborgen zijn?

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo

Oma

Tsjoek-Tsjoek

Tante Deur-Dicht

Lees-Voor

Bobo Konijn en zijn

1. „Alle knolletjes, wat heb ik het druk," zucht mama Konijn. „Het is maar goed, dat ik mijn lieve Bobo nog heb, die mij helpen wil." „Ja, mama, ik veeg heel goed," lacht Bobo. „Dan maak ik ondertussen mijn boodschappenlijst," zegt mama. Maar Bobo roept: „Laat mij dat even doen!"

2. Mama Konijn schudt haar hoofd. Die malle Bobo kan toch niet al die moeilijke woorden opschrijven. Maar Bobo is ondertussen naar zijn kamer gegaan. Hij trekt de la open en pakt een fijn opschrijfboek. Dat heeft hij eens van oma gekregen. Nu gauw ermee naar mama, denkt Bobo.

3. Dansend komt Bobo de kamer binnen. Hij zwaait met zijn potlood en opschrijfboek. „Um... um..." denkt mama Konijn hardop, „ik heb appels nodig en bananen... wortels en eieren... um... um...!" Ze schrijft alles wat ze denkt op een blaadje van haar bloknoot. Maar Bobo schrijft óók!

4. „Toe nou, Bobo," zegt mama een beetje ongeduldig, „loop niet steeds achter mij aan. Ik weet best dat jij die woorden nog niet geleerd hebt. Ga maar weer vegen." Mama legt de bloknoot op de kist in de gang. Bobo stopt zijn boekje in zijn broekzak. En nu weer aan het werk!

vrolijke familie

5. Mama Konijn gaat de bedden opmaken en Bobo mag stofzuigen, als hij tenminste voorzichtig is. „Ik ga fijn met u boodschappen doen," babbelt hij. „Dan kan ik de tas voor u dragen." „Dat zal een zware worden," zegt mama. „Ik heb immers een hele lijst met boodschappen!"

6. Ai-ai, mama's boodschappenlijst ligt op de kist. En daar komt Baby Konijn aan. Baby doet niets liever dan alle papiertjes, die ze ziet, kapot scheuren. „Wat een fijne papiertjes!" kraait ze, „daar kan ikke mooi mee spelen!" Meteen scheurt ze mama's lijstje middendoor.

7. Baby is gezellig op de grond gaan zitten en heeft de hele boodschappenlijst in kleine snippertjes gescheurd. Nu komen de andere bloknootvelletjes aan de beurt. „Baby, wat heb je nou gedaan?" roept mama boos. „Nou weet ik niet meer, wat ik allemaal moet gaan kopen!"

8. „Maar mijn lijst is er nog," lacht Bobo. Hij laat mama zijn boekje zien. Omdat Bobo de woordjes nog niet op kon schrijven, heeft hij alle boodschappen van mama uitgetekend. Appels, eieren, bananen, alles staat erin! „Bobo!" roept mama uit, „je bent de redder in de nood!"

De sneeuw-man

Ik ben een fijne sneeuwman,
Ik heb het naar mijn zin.
De kou kan mij niet deren
Want ik zit er warm in.
Een hoedje op mijn oren,
Een dasje om mijn nek
En in mijn mond een pijpje,
Waar ik af en toe aan trek.
Twee knopen op mijn jasje
En op mijn neus een bril,
Nu kan ik lekker kijken
Naar alles waar ik wil.
Maar als het straks gaat dooien,
Dan heb ik nog een list,
Dan ga ik rustig wonen
In een grote diepvrieskist.
En bij de diepvrieskippen,
De pudding en de vis
Zal ik er niets van merken
Dat het weer zomer is.
Te midden van de doppers
En al het diepvriesgroen
Kan ik, tot het weer winter wordt,
Mijn zomerslaapje doen!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Wie al een beetje lezen kan en schrijven, moet nu maar eens goed zijn best doen.

pijl en boog

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _

veer

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Wat speelt Kees fijn
met zijn pijl en boog.
Hij heeft een veer in zijn haar.
Had ik maar een paard,
denkt Kees.
Maar Kees heeft geen paard.
Hij heeft wel een tent.
Een tent om in te spelen.

paard

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _

tent

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _

OOM STUNTEL

en zijn neefje Handige Heintje

1. „Wat zullen we nu hebben?" zegt oom Stuntel, als hij 's morgens de voordeur openmaakt. „Er is een hele muur van sneeuw voor mijn deur. Ik kan er niet meer uit! Maar ik laat me zómaar niet vangen! Gelukkig heb ik nog een schop en daarmee ga ik heel vlug aan het werk."

2. Oom Stuntel heeft warme kleren aangetrokken en stevige laarzen houden zijn voeten droog. Schroep-schroep, doet de schop door de sneeuw. Zo maakt oom Stuntel een pad naar het tuinhek. Maar wat doet die domme oom? Hij gooit de sneeuw achter zich neer, hup over zijn schouder.

3. Vóór zijn voeten schept oom de sneeuw weg. Maar achter zich gooit hij het pad weer vol. Daar schiet je natuurlijk niets mee op. „Zo," zegt oom tevreden, „de wind heeft al die sneeuw wel in mijn tuin geblazen, maar ik zorg ervoor dat ik toch de deur uit kan. Huplalahup!"

4. Daar komt neef Heintje aan met zijn hondje Flapje. „Wat bent u hard aan het werk, oom!" roept Heintje verbaasd. Oom wijst met zijn duim over zijn schouder. „Kijk eens naar het tuinpad," zegt hij. „Heb ik dat niet keurig schoon geschept? Het lag zopas nog vol met sneeuw."

5. „Het ligt nu weer vol met sneeuw, oom," zegt Heintje. „U hebt alle sneeuw zeker over uw schouder op het pad teruggegooid." „Alle mensen!" schrikt oom. „Hoe heb ik zo dom kunnen doen! Nou kan ik weer opnieuw beginnen!" Arme oom Stuntel ziet er opeens heel verdrietig uit.

6. „Maar ik ben er ook nog," troost handige Heintje. „Heeft u voor mij een klein schopje? Dan help ik u mee." Even later zijn ze samen druk aan het werk. Maar nu gooien ze de sneeuw naar de zijkant. Er komt een hele sneeuwberg in de tuin. Maar het pad wordt netjes, hoor!

7. Flapje heeft geweldig veel plezier in de sneeuw. Hij wil zich helemaal ingraven. „Pas op!" waarschuwt Heintje, „zo meteen word je een sneeuwhond." „Waf," keft Flap. Hij gelooft er niets van dat er sneeuwhonden bestaan. Maar dat zal handige Heintje weleens laten zien!

8. Als het tuinpad klaar is, gaat Heintje van de sneeuwberg een prachtige sneeuwman maken. Naast de sneeuwman zet hij een hondje, helemaal van sneeuw. Flap snuffelt aan de sneeuwhond. „Wie heeft er trek in warme chocolademelk?" vraagt oom. En wat zou Heintje daarop zeggen?

We wonen allemaal

1. Als mama Zonnemans uit de gele caravan naar de supermarkt gaat, koopt ze meteen een hele voorraad. Ze weet nooit hoelang ze onderweg blijven. Buiten tingelt oom Wim op de piano en opa past zolang op Peters poesjes.

2. Oma en Baby gaan ook niet mee naar de supermarkt. Evenmin als Lucie met de pop en hondje Tippie. Maar wat halen de kinderen vandaag een stoute streken uit! De tweeling loopt een toren van pakjes om: beng, pats!

Vandaag zijn er zes boodschappenmandjes

n een gele caravan

3. Bas staat alweer te verven. Peter heeft een wagentje vol blikjes kattevoer geladen. Loekie en Anja hebben allemaal pakjes aardbeienpudding gepakt en Wiesje kiest natuurlijk bloemen. Jammer genoeg zijn ze hier van plastic.

4. De winkelchef komt woedend op de tweeling toegelopen. „Kwajongens!" schreeuwt hij. En papa Zonnemans moppert: „Kijk maar eens naar Marjo. Die helpt mama tenminste! Jullie komen nooit meer op de supermarkt en daarmee uit!"

de tekening verstopt. Kun je ze vinden?

SPELEN MET LIJNTJES EN KLEURTJES

Trek een lijn over de stippeltjes. Dan zie je twee konijntjes, die samen in het konijnehol wonen.

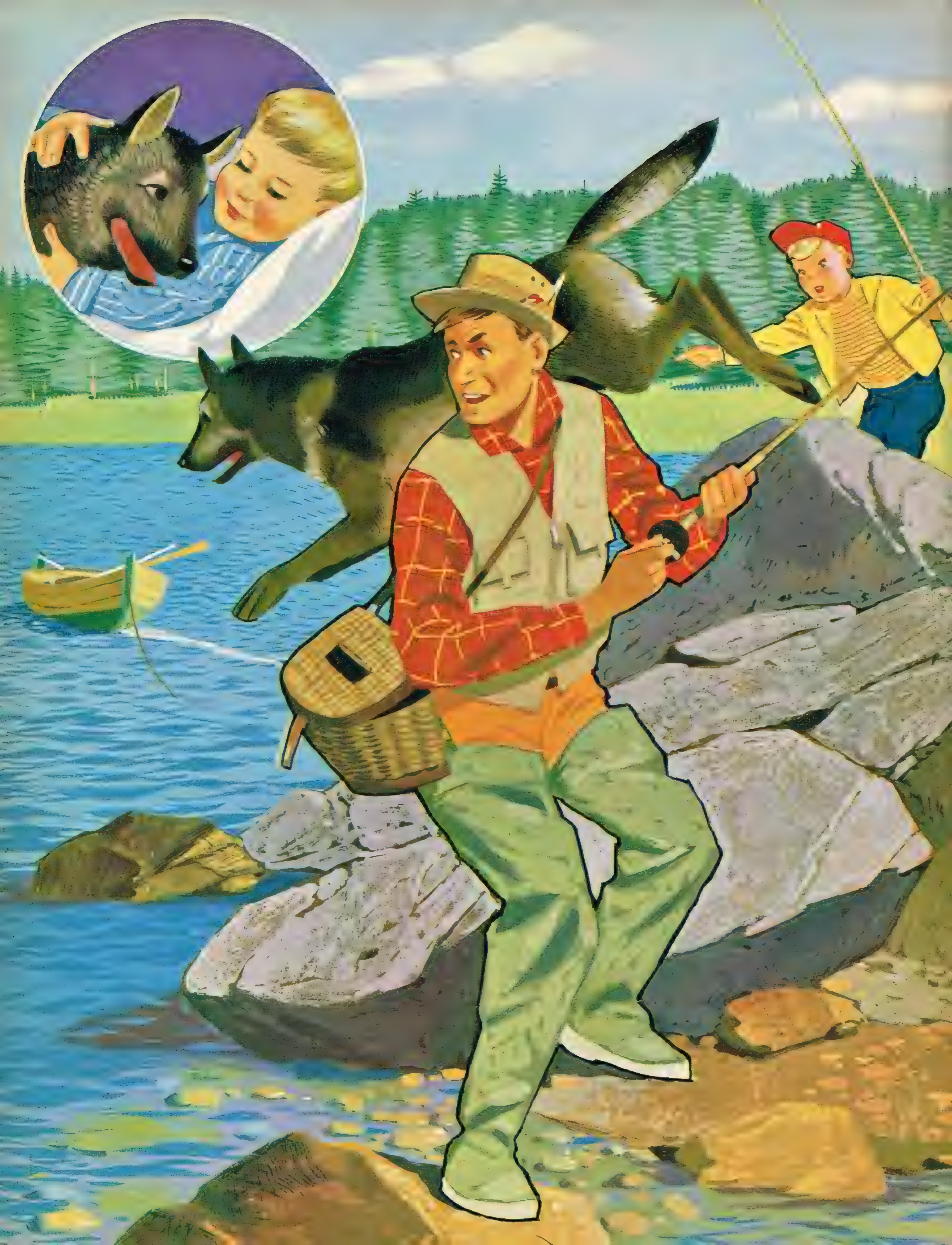
Vier grote trommen, die bijna hetzelfde zijn. Maar welke van de vier is toch nog anders?

Het regent, het zegent, mijn voetjes worden nat. Ik wou dat ik mijn laarsje maar op het muurtje had!

1 2 3 4 KLEUREN MET PLEZIER

KUKELEKU, alweer een ei — een voor jou en een voor mij!

Kun je deze twee lekkere eitjes even mooi maken als op het bovenste plaatje?

Een droomavontuur van Joep en Jorisje

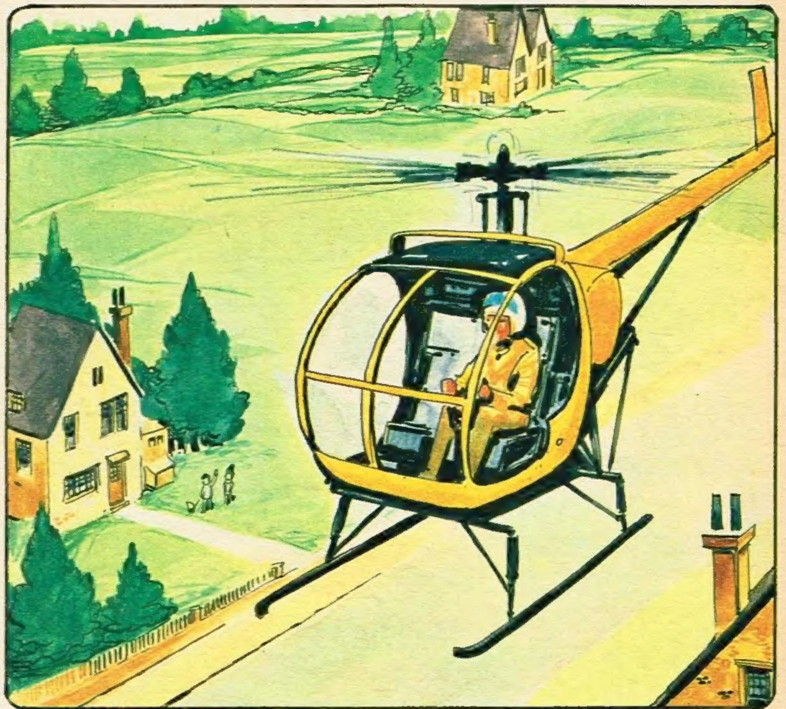
Jorisje was een kleine jongen, die een grote speelgoedhond had. Die speelgoedhond was net echt en hij heette Joep.
Omdat Jorisje op een flat woonde, mocht hij geen echte hond houden. Maar een speelgoedhond als Joep was ook heel fijn.
Elke nacht nam hij Joep mee naar bed. En in zijn slaap beleefde Jorisje allerlei droomavonturen.
Het begon altijd zó.
Joep veranderde plotseling in een gewone hond. Hij gaf zijn kleine baas een poot en blafte: woefwoef!
Op een nacht, toen Joep juist weer woefwoef gezegd had, droomde Jorisje dat hij met zijn vader mocht gaan vissen op het meer. Joep mocht natuurlijk ook mee. Ze hadden een kleine roeiboot, waar vader, Joep en Jorisje makkelijk in konden zitten.
Maar terwijl vader de hengel in orde maakte, dreef de roeiboot plotseling weg van de waterkant.
,,Help, ons bootje!" schreeuwde Jorisje.
,,Oei!" schrok vader. ,,Dat wordt een nat pak, want er zit niets anders op dan in het water te springen en de boot achterna te zwemmen."
Maar Jorisje zei vlug: ,,Niet in het water springen, vader, Joep is er ook nog."
Toen klopte hij de hond op de rug en wees naar de roeiboot.
,,Halen," riep Jorisje. ,,Gauw, Joep, haal de roeiboot voor ons."
Meteen dook Joep in het water. Maar toen hij midden op het meer gekomen was, zag hij drie kleine visjes, die boven het water kwamen. En hij hoorde ze roepen:
,,Hond, hond, grote lieve hond, blijf bij ons. Jij kunt zo goed zwemmen. We willen jou koning van het meer maken. Dan krijg je een kroon op van gouden schelpen."
Jorisje schrok. Het is voor een hond een hele eer om koning van het meer te worden. En dan een gouden schelpenkroon te mogen dragen.
Stel je voor dat Joep zou onderduiken in het meer en niet terug zou komen.
Maar toen hoorde hij dat Joep zei: ,,Beste visjes, zoek maar een andere koning van het meer. Ik hoor bij mijn baas Jorisje. Ik laat hem nooit in de steek."
Verdrietig doken de visjes onder water.
Joep zwom naar het bootje, pakte het touw en trok de roeiboot terug naar de waterkant.
Nog een keer kwamen de visjes boven water.
Ze riepen: ,,Hond, hond, grote hond, kom bij ons. Dan krijg je alle dagen biefstuk, worst en vette kluiven."
Jorisje schrok: Biefstuk, worst en vette kluiven kreeg Joep niet elke dag.
Maar Joep zei: ,,Ik heb het bij mijn baasje zó goed. Nergens kan ik het beter krijgen."
Toen doken de visjes weg en ze kwamen niet meer boven.
,,Lieve, brave hond!" riep Jorisje en de hond sprong naar hem op en sloeg zijn pootjes om zijn hals.
Toen Jorisje de volgende morgen wakker werd, hield hij Joep, de speelgoedhond, in zijn armen.
En je kunt het geloven of niet, maar ze aten die dag drie gebakken visjes, die sprekend leken op de visjes uit zijn droom.
Joep en Jorisje beleefden samen nog veel meer droomavonturen. Maar die vertel ik een andere keer.

Mevrouwtje

1. Mevrouwtje Sprokeboom staat in de keuken en haar kinderen Wanda en Pukkie spelen in de tuin. Je zou niet zeggen dat ze alle drie uit Sprookjesland komen en dat mevrouwtje Sprokeboom een sprookjeskoningin is. En toch is het zo. Maar mondje dicht, want dit is een geheimpje!

2. Wanda en Pukkie willen zo graag een poos als echte mensenkinderen leven. Maar dan mogen ze natuurlijk niet toveren. En dat is dikwijls heel moeilijk. Daar komt een helikopter aangevlogen. „Ik zou zo'n ding weleens van dichtbij willen zien. En jij?" vraagt Pukkie aan Wanda.

3. „Ik óók," zegt Wanda, „maar hij vliegt zo vlug en zo hoog." „Konden we er maar naar toe vliegen," fluistert Pukkie. „Maar ik ben zo stout geweest om vroeger niet naar de vliegles te gaan." „Ik weet wat," bedenkt Wanda, „we hebben in de schuur immers ons vliegende tapijtje."

4. „Hoy!" roept Pukkie, „dan gaan we samen kijken hoe zo'n ding eruit ziet. Zullen we de poes meenemen?" Nee, dat wil Wanda niet. Als zo'n poes bang wordt, springt ze eraf en dat is te gevaarlijk. Pukkie gaat op het tapijtje zitten en Wanda vliegt vast op. Zij kan wél vliegen.

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 18410. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) ƒ 4,55. Losse nummers: 50 cent.
Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: postgirorekening 159000 t.n.v. Bobo-Haarlem. Ontvangt U het blad van de bezorger, gebruik dan postgirorekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij De Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.

Sprokeboom

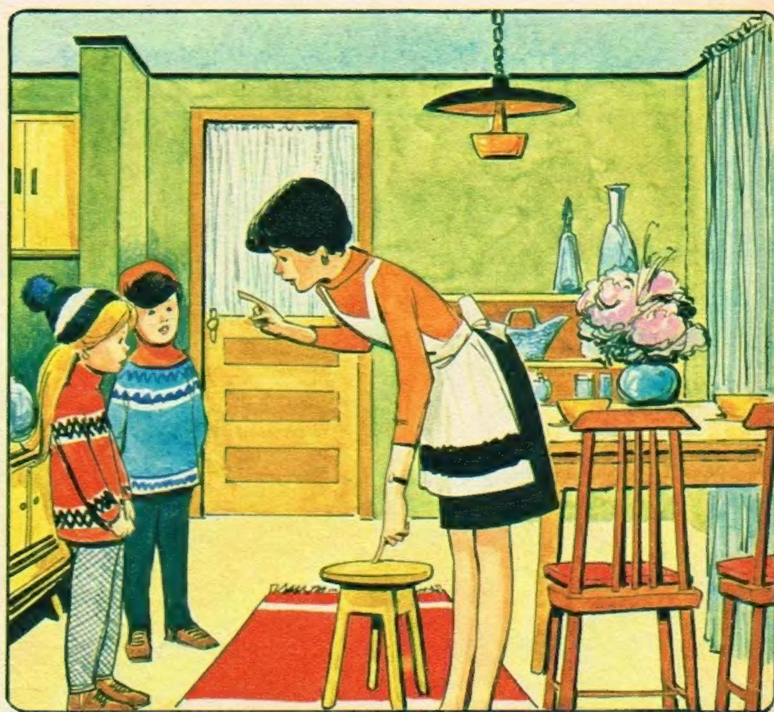

5. In een wip zitten ze hoog in de lucht te gniffelen van plezier. Toch wel leuk om weer eens iets te doen, dat gewone mensenkinderen niet kunnen! Maar de piloot van de helikopter valt van verbazing bijna uit het toestel. Twee kinderen op een vliegend tapijt. Hoe kan dat?

6. „Wie zijn jullie?" schreeuwt hij. „Dat zeggen we lekker niet!" roepen Wanda en Pukkie. „Zijn jullie soms betoverd?" vraagt de piloot. Maar Wanda en Pukkie verklappen niets. Dan maakt de piloot dat hij met zijn helikopter op de luchthaven terugkomt. Hij is erg opgewonden.

7. De piloot wil dadelijk gaan vertellen wat hij in de lucht gezien heeft. Maar de kinderen vliegen lachend naar huis terug. Oei! Moedertje Sprokeboom staat buiten. „Apekoppen," roept ze, „hoe halen jullie het in je hoofd, om te gaan vliegen! Ruim dadelijk het tapijtje op! Foei!"

8. Even later staan Wanda en Pukkie in de kamer. „Het was zo leuk," zegt Pukkie, „de piloot wist niet wat hij zag!" „Denk nu aan ons geheim," waarschuwt moeder. „Als het uitkomt, moeten we meteen van hier vertrekken!" O nee, ze willen nog een poosje bij de mensen blijven!

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

Dit is het poppenhuis van Olga en de garage van Frederik. „Zijn jullie lief aan het spelen?" vraagt mama. Natuurlijk spelen ze lief. Wie zou er nu lastig zijn met zulke mooie spullen!

1. Hoeveel poppenhuizen zijn er?
2. Wat is de kleur van het dak?
3. Hoeveel poppen wonen er in dat huis?

4. Hoeveel stoeltjes hebben de poppen?
5. Zijn die stoelen zacht?
6. Wat voor een kleur hebben de stoelen?

7. Hoeveel autootjes zie je?
8. Hoeveel autootjes zijn blauw?
9. Hoeveel zijn er groen?

10. Hoeveel ramen heeft het poppenhuis?
11. Welke kleur hebben de gordijnen?
12. Is er ook een raam in de echte kamer?

13. Hoeveel schoenen en schoentjes zie je?
14. Hoeveel poppeschoentjes zijn er?
15. En hoeveel kinderschoenen?

16. Hoeveel tafels hebben de poppen?
17. Hoeveel poten heeft de tafel?
18. Is er ook een tafel in de echte kamer?

Antwoorden: 1 - een; 2 - rood; 3 - drie; 4 - vier; 5 - ja; 6 - lila; 7 - acht; 8 - twee; 9 - twee; 10 - twee; 11 - rood; 12 - ja; 13 - tien; 14 - zes; 15 - vier; 16 - een; 17 - vier; 18 - nee.